

Oponentský posudek  
na diplomovou práci Moniky Šimkové

## **Zvířecí téma a motivy v čínské lidové pohádce**

Diplomantka svou práci rozdělila na 5 kapitol. V první kapitole podává o vývoji čínské folkloristiky, ve druhé se věnuje vymezení žánru pohádky, toto obecné vymezení pak ve třetí kapitole konkretizuje ve vztahu k čínské pohádce. Čtvrtou kapitolou práce tvoří výčet některých zvířecích motivů v konkrétních čínských pohádkách, rozdělený podle témat na charakteristické znaky zvířat, šibalské kousky mazaných zvířat, sňatky zvířete a člověka, vděčná zvířata a zvířecí pomocníci. Pátou kapitolou je závěr, v němž diplomantka přichází k vývodu, že přes svá specifika, ke kterým patří agrární povaha čínské civilizace a s tím související venkovské prostředí, v němž tyto pohádky převážně vznikaly, specifická čínská symbolika, která se do zvířecích hrdinů promítá atd, lze na čínskou pohádku aplikovat Proppovu teorii o konstantní funkci jednajících postav a proměnné obsazení těchto funkcí v konkrétním lidském společenství.

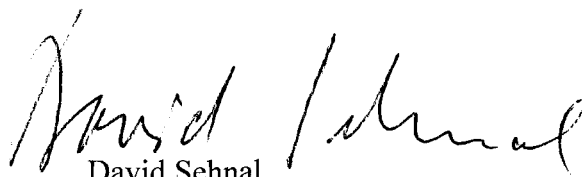
V příloze k práci je uveden slovníček nejčastějších zvířecích hrdinů v čínských pohádkách a překlad 6ti pohádek do češtiny.

Práce je po formální stránce zvládnutá, plynulé čtení občas ruší překlady, avšak jejich počet nepřesahuje únosnou míru. Pokud jde o přeložené ukázky pohádek, stálo by zato uvést, čím byl motivován jejich výběr. Na str. 38 například diplomantka uvádí, že čínské pohádky jsou prostorově a místně ukotveny narozdíl od pohádek evropských, avšak ve ukázkách se nevyskytuje žádný takový případ. V příloze rovněž postrádám čínský text přeložených ukázek, který by posloužil coby zpětná vazba pro hodnocení adekvátnosti překladu, bez čínského textu bych pro účely dané práce volil spíše přímočařejší styl překladu.

Chybí mi odkaz u pro mne překvapivého tvrzení, že za božstvo vod byl ve starých kulturách považován pravděpodobně dobytek (str. 79, 83). Diplomantka někdy sklouzává k neurčitým a povrchním soudům, viz např. poznámka č. 89 na str. 71 o buddhistickém zákazu zabíjení zvířat.

Na str. 17 cituje autorka čínského folkloristu Jia Zhiho, který “viděl vysvětlení podobnosti motivů...ve srovnatelných sociálních podmínkách jednotlivých dějinných období všude na světě”, na str. 26 vyslovuje úvahu, že “společný zdroj pohádek ...můžd být i povahy psychologické. ...každý člověk prožívá v podstatě stejné touhy, obavy a radosti.” Nejedná se o pouhé přeformulování Jia Zhiho teorie?

V celku práce Moniky Šimkové splňuje kritéria diplomové práce, diplomantka prokázala schopnost práce s primárními i sekundárními prameny, schopnost formulovat své názory utvořené na základě studia těchto pramenů. Jako celkové hodnocení navrhuji *velmi dobře*.



David Sehnal

Ústav Dálného východu

V Praze 29. 5. 2006